

ŽIVOTOPIS JAROSLAV KUŘÁTKO

Josef Kuřátko se narodil 23. června 1927 v Jižních Čechách u Písku zemědělcům Josefu a Marii Kuřátkovým, jako prvorozený syn. Měl pět sourozenců – bratry Jana, Jaroslava a Ladislava a sestry Marii a Růženu. Celé dětství strávil v domě s rodiči a sourozenci ve vesnici Písecká Smoleč. Do obecné školy docházel do nedalekého města Slabčice. Přes léto pracoval s rodiči na poli a staral se o hospodářská zvířata. Zároveň pomáhal při hlídání svých mladších sourozenců. Když byl starší, pomáhal také otci v kamenolomu a vápence a u větších sedláků při sklizni obilí nebo jiných sezónních pracích.

V lednu roku 1945 byl nuceně nasazen na kopání protitankových zákopů na Moravu. V prosinci téhož roku, po skončení války, přišla celá jeho rodina do pohraničí, do Protivce nedaleko Žlutic. Opět se zde věnoval zemědělství. Pomáhal svému otci také s různými opravami zemědělských strojů i opravami kolem domu a stájí. Tím získal znalosti zejména v zemědělství, ale dokázal si i spoustu věcí opravit nebo postavit. Po skončení zemědělských prací na poli pracoval přes zimní období v hlubinných dolech na Kladně, kde fáral uhlí. Jako zajímavost v těchto letech pomáhal svému otci při zhotovování a financování busty T. G. Masaryka, která na návsi v Protivci stojí dodnes.

V roce 1949 narukoval na vojenskou službu na Boží Dar. Na léta tam strávená moc rád vzpomíná, i když nebyla zrovna lehká. Po příchodu z vojny v roce 1951 dále pomáhal u otce v

zemědělství. V 60 letech začal pracovat ve Žluticích na OSP (oblastní podnik služeb), kde využil svých znalostí v oblasti stavebnictví. Přestěhoval se i s manželkou Marií do Žlutic a v 70. letech si postavil krásnou chatu na Dolánce ve Žluticích. Poté přešel z OSP Žlutice na Domovní správu ve Žluticích, kde opět plně využil znalosti z oboru elektrikář, topenář, zedník, aj. Zde zůstal pracovat až do 80 let, kdy v roce 1987 odešel do důchodu. Po celý život ani chvíli nezahálel. Ve volných chvílích se věnoval zahrádce, velice rád chodil na ryby a nikdy neodmítl, když ho někdo požádal o pomoc nebo radu. Mezi přáteli je oblíbený pro svou laskavost a bezprostřednost. Velice rád si povídá a nezkazí žádnou legraci. Myslíme si, že jeho život byl dost drsný a tvrdý (zejména dřina v mládí, zákopy a strasti války), ale přesto na něj nezanevřel a je šťastný za každé dobré slovo i dobrý skutek, který mohl pro druhé udělat. Jeho optimismus by mu mohl každý závidět a jeho přístup k životu jen a jen obdivovat.

Anežka, Eliška